

saadanne Afvandingsanlæg, som Kommunalbestyrelsen ikke maatte anse for at være saa betydelige, at den selv vil forelægge en Plan derover for Kommissionen gennem Magistraten, kunne indbringes for denne, naar en eller flere af de private Grundejere ønske det. Udvalget har her ment at kunne imødekomme de Ønsker, der ere udtalte fra Grundejernes Side, og som gaar ud paa, at det ikke skal være Kommunen, der bestemmer, om en privat Grundejer maa forelægge en Plan til et Afvandingsanlæg for Kommissionen, men at det skal være Grundejerne selv, naar de opfyldte de i Paragraffen nærmere angivne Betingelser, nemlig at de for egen Regning tilvejebringe de fornødne Planer og stille den fornødne Sikkerhed saavel for Afholdelsen af Udgifterne ved Kommissionens Arbejde som ogsaa for de Udgifter, der ville være forbundne med selve Anlægget. I videre Omfang end her angivet har Udvalget derimod ikke ment at kunne imødekomme de Ønsker, der ere udtalte fra Grundejernes Side.

Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at der til Betænkningen er hæftet et Par Bilag, som indeholde Andragender dels fra en Kreds af Grundejerforeninger, repræsenterede ved et Udvalg, dels fra en enkelt Grundejerforening, ligesom der umiddelbart før Forhandlingens Begyndelse i Dag er fremkommet i Manuskript et Andragende fra Frederiksberg Grundejerforening, hvilket Andragende ikke har været forelagt Udvalget, og hvis Indhold det saaledes ikke nærmere kender, men først vil kunne sætte sig ind i mellem anden og tredje Behandling. Jeg skal i øvrigt bemærke, at det udtaler en hel Række Ønsker om Ændringer paa forskellige Punkter, der for en stor Del falde sammen med dem, jeg allerede her har anført.

Udvalget har, som allerede tidligere berørt, opnaaet Enighed om nogle Ændringer i Lovforslaget, navnlig vedrørende § 6, og til Opnaaelse af denne Enighed har den ærede Indenrigsminister ydet sit Bidrag ved at tiltræde Ændringerne. Jeg skal nu tillade mig med et Par Ord at omtale disse.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 gaar ud paa, at man i Stedet for som anført i Forslaget at paalægge Københavns Kommune selv at udføre Arbejdet ved de Afvandingsanlæg, som maatte blive bestemte af Kommissionen, stiller den frit med Hensyn til, om den vil lade Arbejdet udføre ved egne Folk eller engagere private Entreprenører dertil.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 4 gaar blót ud paa en Uddybning af Paragraffen med det Formaal at klargøre, hvad det egentlig er, Kommissionen skal foretage sig. Man har nemlig ment, at det bestemt maatte fastslaas, at det ogsaa paahviler Kommissionen at undersøge de Beregninger, der følge med Anlægsplanerne, for at man derigennem kan faa saa stor Sikkerhed som muligt for, at de ere rigtige.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 6 indeholder en Ændring af principiel Natur, som jeg allerede før har omtalt. I Stedet for at det efter Lovforslaget alene er Københavns Kommunalbestyrelse, der kan forelægge Anlægsplaner til Prøvelse for Kommissionen, skulle ifølge Ændringsforslaget ogsaa de private Grundejere i Fremtiden kunne gøre det, naar de stille den tidligere nævnte Sikkerhed. Til denne Paragraf foreslaas der yderligere føjet et nyt Stykke efter Forslag af Indenrigsministeren gaaende ud paa at træffe Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Vedligeholdelsen og Driften af de Vandafledningsanlæg, der blive udførte for privat Regning, men ere tiltraadte og nærmere bestemte af Kommissionen. Fremdeles har Indenrigsministeren stillet et lille Ændringsforslag til § 10, som kun skal klargøre, hvad der i øvrigt maa siges at være ganske selvfølgelig, nemlig at Nabo-kommunerne skulle forespørges, naar der er Tale om at foretage Anlæg, der berøre de Afløbsrønder, som maatte støde op til disse Kommuner. Der skal i saadanne Tilfælde finde en Forhandling Sted mellem Landbrugsministeren og den paagældende Kommunalbestyrelse, for at Anlægget kan blive prøvet i sin Helhed med Hensyn til de Forbindelser, som Kommunerne paa dette Omraade maatte staa i til hinanden.

Endelig er der ligeledes fra Indenrigsministerens Side ønsket tilføjet en ny § 21, som gaar ud paa, at denne Lov enten i sin Helhed eller delvis skal gælde for Frederiksberg Kommune, naar der derom gøres Indstilling fra Kommunalbestyrelsen til Ministeren, og denne bifalder Indstillingen. Dog tilføjes der den Begrænsning, at de Bestemmelser, som saaledes maatte blive truffne, ikke maa være mere byrdefulde for Lødsjerne end de i denne Lov indeholdte. Denne Paragraf har adskillige af Medlemmerne i Udvalget haft Betænkkelighed ved at optage i Lovforslaget, idet man ikke har været sikker paa, om det var betimeligt allerede nu at fastslaa Regler for, hvorledes der skal forholdes med Afvandingsforholdene i Frederiksberg Kom-